

Az antalli-örökség, avagy Magyarország ma.

Néhány tudományos megdölgölés.

Dr. Gyarmati Péter
professzor emeritus

Mottó:

Végkövetkeztetések
Rozgonyi Ernő, 2009 03 01

Ma már minden – még gondolkozni képes – ember előtt világos, hogy hazánk állapota katasztrofális. Mind erkölcsi, szellemi, lelki-testi, egészségi, mind gazdasági, pénzügyi vonatkozásban egyaránt.

Immáron 20 éve hallgatjuk bölcs politikusaink bugyuta szövegeit (előtte 55 évig), tudományosnak álcázott magyarázatait, melyekhez – eléggé el nem ítéhető módon – elvtelenül csatlakozik az értelmiség jelentős része, hogy – hitelesítse – az ostobaságokat, hazugságokat, a félrevezető, ködösítő, álobjektív halandzsát.

A kérdés természetes: hogyan lehetett idáig süllyedni, ennyire lezülleszteni hazánkat, mi történt itt valójában? Kizárólag hülyékből álltak, állnak kormányaink? Egy épp eszű nem akadt köztük? Nos – ha nem is lángelmék – nem erről van itt szó. Ennyi ember, ennyire egyirányuan és egyszerre nem lehet pusztán hülye...

A globalizmus „tudományos” alaptétele: az állam ne avatkozzon be a gazdaság és a társadalom folyamataiba, ne avatkozzon be semmibe sem, mert a tőke a piac útján szabályozza önmagát, a gazdaságot és ezen keresztül mindent. A szabályozatlan, minden korláttól mentes tőke magas színvonalon megoldja a problémákat...

A másik, specifikus, magyaroknak szánt maszlag az volt mindjárt a kezdetekkor, hogy el vagyunk adósodva, nincs pénz, nincs saját tőke, tehát egyetlen út van az ország felzárkóztatására (már mint a nyugati demokráciák gazdaságához és a viszonylagos jólétéhez), nevezetesen a privatizáció, ami alatt uraink csak egyet értettek: mindent át kell adni a nemzetközi tőke urainak...

... ezzel elérték azt, hogy ma már nincs számottevő magyar ipar, kereskedelem, szolgáltatás. Ehhez még állami támogatást és adómentességet is adtak a nemzetközi tőke had érezze jól magát, s hogy saját népük közben koldusbotra jut ez szociálisan érzékeny kormányainkat egy percig sem zavarta. Helytartóink természetesen milliárdosokká nőtték ki magukat, a judás pénzből és egy kis saját rablásból, csalásból. Így hát aztán „felvirágoztunk” rendesen, hiszen a nemzetközi tőke glóriával a homloka körül bejött az országba „segíteni”. Ime az altruista tőke! Ez egy akkora marhaság, hogy párját ritkítja...

Mindent előről kell kezdeni és a radikális strukturális változtatásokat kőkeményen végre kell hajtani, mindent ami volt felül kell vizsgálni és újra kell tárgyalni. Bármely más megoldás ami a jelenlegi holttest élesztgetését célozza csak hosszabbítja, vagy rövidíti agóniánkat. Ezért elsődlegesen ki kell tűznünk célul: szabaduljunk meg végleg és sürgősen ettől a minden idők legmocskosabb, önmagát „elit”-nek tartó sőpredéktől.

Magyarország 2009.: ez az antalli-örökség! Ez lett az 1989-, és 1990-94-ben csinált országból! Igen, 2009 magyarországa, hazugságaival, gazdaságával, gazdagságával, szegénységével, zéró toleranciájával az emberek ellen és a vizsgálhatatlan törvénytelenségeivel a hatalmasok esetében! Antalli-örökség: köszönjük tisztelt Úr! Forogj csak a sírodban ahogy csak tudsz! Ha élnél megfulladnál a csuklástól! Mi meg itt az örökségbe hagyott országtól!

No de félre az érzelmekkel, elő az értelemmel, ami oly nagyon hiányzott és hiányzik még ma is az örökül kapott hatalomból!

Közgazdaság, ezt tartják minden hatalmi berendezkedés alaptudományának! Valamikor a kapitalizmus hajnalán egy bizonyos *Adam Smith (1723-1790)* megálmodta ezeket a tanokat és ő lett a közgazdaságtan atyja.

A kor érdemel egy kis figyelmet: az amerikai függetlenségi háború, amely *a gyarmatosítás történelmi veresége volt és amelyet a gazdaság (!) nyert meg* –a külföldi áruk teljes bojkottja-elsősorban, vagyis egy erős gazdaság! Ugyanekkor mi a „boldog Mária-Terézia és fia” időket éltük, az abszolutizmus teljes sötéttségét!

Nos ez az atya a következőképen fogalmazta meg a kapitalizmus lényegét:

„A versenyben az egyén ambíciója a közös jót szolgálja”.

Világos, nem? Minél gazdagabb Mr. Vanderbilt, annál jobb a köznek: van munka, van bér, van megélhetés, van élelem, van minden. Ha még az úr közművelődést, közszolgáltatást is teremt ambíciójából hát az már maga a boldogság! Jól van, jó is volt sokáig, *az extenzív fejlődés*

korszakában. A növekvő gazdaság feltétele a közös jó gyarapítása, hiszen több terméket több pénzért lehet vásárolni, adtak tehát több bért. Éppen annyit, hogy ez a gazdaság fennmaradjon! Tehát az egyén ambíciója teljes mértékben érvényesül, a közös jó pedig borotva élen táncol: *a többség a lehető legkevesebbet kapja* (ezt már Marx is megállapította).

Inog Adam Smith tétele: **az egyén ambíciója a közös minimumot szolgálja** csak!

Rés keletkezett, egy **közgazdasági olló**: a közös jó és a közös minimum ollója, vagyis a kapitalizmus fejlődésével keletkező jó egyre távolabbra kerül a köztől.

A tan tehát megdőlni látszik!

Ugorjunk most egy nagyot az időben és nézzük meg vannak-e más lehetőségek! Természetesen vannak és ennek bázisa a modern gondolkodás, a valószínűségszámítás és a játékelmélet.

A legalapvetőbb mindenképp a gondolkodás, amely a tudományos analízis és az abból következő döntés, az ellenőrzés, a próba, és ezen teljes folyamat ismétléséből áll.

Neumann János egyik tanítványa Princetonból mutatta ki, hogy a

„a döntés szempontja a 'biztosabb' kiválasztása, éppenséggel az 'ambiciózus' kizárása, mert ott a legélesebb a verseny és a legvalószínűbb a veszteség”.

(a 'biztosabb' alatt itt a lehetőségek közül azt értjük, ahol kisebb a verseny, ahol a nyereség valószínűbb, míg az 'ambiciózus' esetén a legjobb a cél). A módszert a tanítvány után *Nash/Crowe analízisnek* nevezik. Film is készült róla amelyben a főszereplőt hívták Crowe-nak.

Az analízis nem tökéletes, hiszen kizárja a legjobbat, tehát nem optimális a közös jó szempontjából!

Az általános elégedettséget Pareto-optimumnak nevezük (tudjuk az olasz fasizmus teoretikusa volt, de itt most nem ezért kedveljük).

A Nash/Crowe analízis alapján a versenyben résztvevők -nem tudván egymás döntéseiről- a kisebb hozamú, de biztosabban elérhető megoldást választják, egyben kizárják a legjobbat/legjobbkat, mert kicsi az esélye. Nem optimális ez sem, éppúgy, ahogy a smithsonian sem!

Gondoljuk csak végig:

- ha mindenki –hisz ez az ambíció- a legjobbra törekszik, akkor a többi lehetőség kihasználatlanul marad és sokan lemaradnak a legjobbról is, mert csak egy valakié lehet;
- ha a többi lehetőség felé fordulnak, akkor többen érik el célukat és több lehetőség kerül kihasználásra, de a legjobb kimarad.

Régi megoldásként találták ki a *tőke szervezkedés* lehetőségét, amely azonban szinte azonnal *csődbe vitte a kapitalizmust*: az egyének helyett megjelenő tőke-szervezetek egyértelműen kizárták a versenyből a közös jó érdekét, csak a csoport, a tőkeszervezet érdeke marad fenn. Ez a változat tehát nagyon hamar *korlátozásra került*: anti-trust, arany-részvény tilalom, tőkenagyság korlátozás, stb.

Bertrand Russell (1872-1970) hívta fel a figyelmet az „általános, erős döntnök” szükségességére, éppen a hidegháború legsötétebb, robbanásveszélyes időszakában. Általánosítva ez így szól:

„egyenlő viszonyok esetén az egyéni ambíciók és a közös jó között keletkező feszültség (ellentmondás) végzetes lehet a közös jóra, alkalmas, erős döntnök hiányában!”

Tehát a smithsonian közgazdaság ismét negatívra vizsgázott!

A problémára éppen az analízis mutat rá, vagyis sem önállóan, sem egymás szándékait ismerve, az egyének nem képesek a saját ambícióik kielégítése mellett a közös jót megteremteni, azaz nem az lesz az eredmény! A csoportosulások csoport érdekeket hoznak létre, nem közös jót!

Bertrand Russell döntnököt emleget, aki meghatározza, elosztja a lehetőségeket! Ez bizony megoldás, ha van, ha lehetséges ilyen érdek nélküli

„közjó döntnök”: egyén, aki nem egyén, hanem köz?

Lehetséges-e ennél tudományosabb lehetőség, van-e tudományos esély?

Thomas C. Schelling (2005) szerint a folyamatok elérhetnek egy olyan állapotot,

amikor eldől, hogy az egyének által kizárt lehetőség „gazdára talál” és akkor a biztosabb döntés nyilvánvalóvá válik.

Ezt **fókuszpont**nak nevezte el. Minden egyén a választása szerinti döntéssel cselekszik, az összes lehetőség ki van használva, tehát ez az általános elégedettség helyzete, *a Pareto-optimum!*

A fókuszpont, keletkezése sajnos nem automatikus, sokkal inkább van esély fordított bekövetkezésre, amikor a cselekvés ötletszerűvé válik és az egyének az első lehetséges után kapnak és ütközések lesznek, káosz alakul ki. Ha lenne fókuszpont, akkor a döntések nyilvánvalóvá válnának és a káosz helyett éppen a kívánt optimális rend alakulna ki. Tehetünk-e valamit ennek érdekében?

Lehetséges, közismert módszer a **katalizátorok** alkalmazása, amikor valamilyen közbülső segítséggel gerjesztjük a folyamatot, ez a katalizátor. A katalizátor anélkül, hogy részt venne, tehát érdekelt lenne, hozhatja mozgásba a folyamatokat.

Egy egyszerű példán keresztül szeretném megvilágítani ezt a szerepet.

A haldokló arab a 17 tevéjét a gyerekeire hagyja az alábbi módon: felét a legidősebbnek, harmadát a másodiknak, és a legkisebb kettő is kapjon egyet-egyet, nehogy gyalog kelljen járniuk a sivatagot; azonban a 17 nem osztható sem felére, sem harmadára! Most jön a katalizátor Ali baba (a tanult ember) segítségével, aki odaadja saját tevéjét és a 18 már osztható: $9+6+1+1=17$ és visszaveszi a sajátját. Megoldotta, mindenki boldog? Volt probléma, döntési kényszer, katalizátor, fókuszpont és lett közös jó! Ez a Pareto-optimum!

Mi történt Magyarországon? Elemezzük csak!

Eladó volt a gyár, az üzem, stb.

Mi volt a cél?

1. Az *államnak*, hogy bevételt hozzon és adót fizessen.
2. A *vevőnek*, hogy profitot hozzon!

Mi a közjó?

1. Termeljen, üzemeljen, működjön.
2. Hozza meg a befektetett tőkét és arányos profitot.
3. Munkát adjon és bért.
4. A termékei a munkabérből megvehetőek legyenek.
5. Adjon be a közösbe (adó).

Extraprofit?

1. Külföldön is vegyék a terméket.

2. Drágábban, mint itthon.

Ha a közjó megvalósul, akkor a cél is teljesül, tehát optimális!

DE, nincsen pénze senkinek vásárolni!

Csak idegennek, külföldinek, de vele nem optimális, hiszen nem érdeke a közjó 1., 3., 4., 5. pontjai. Rossz fókuszpont lenne nekik eladni!

Katalizátor kell, ha van, ha létezik: van hát, több is:

1. bizomány,
2. lízing, hitel,
3. az állam is vásárol.

Minden bizonnyal vannak továbbiak is, de ennyi is elég a lehetőség bemutatásához!

A *bizomány* régi magyar jogi és gazdasági intézmény, legutóbb a királyi birtokokat művelték kiváló eredménnyel hitbizományként, stb.

A *hitel* és formái ősi intézmény, a kapitalizmus bázisa bankok képében.

Az *állam nagy fogyasztó* (iskolák, hadsereg, gyógyító intézmények, utak, közművek, tudomány, stb), érdemes erre termelést alapozni.

Kik az egyének?

1. Bárki, aki bemutatja képzettségét.
2. Aki már bizonyított.
3. Aki az összes résztvevővel közösséget vállal.

Feltétel a közjó megvalósítása: ellenkező esetben érvénytelenné válik az ügylet!

Jó így? Ez történt? Nem ez történt!

Mi történt?

1. Tönkretették a gyárat, hogy olcsón eladható legyen.
2. Eladták a külföldinek, akinek nem érdeke....
3. Kedvezményt adtak, hogy vegye: nem fizet adót, stb.

Eredmény?

1. Egyszeri alacsony bevétel.
2. Adóhiány, mert az új tulajdonos nem fizet, kedvezménye van, stb.
3. Munkanélküliség, alacsony bérek.
4. Nem kell a magyar bank.
5. Az állam nem vásárol, mert nincs rá pénze.
6. Az állam kölcsönt vesz fel a létezéshez: nincs miből visszafizetni.
7. Az emberek kölcsönt vesznek fel, hogy megéljenek.

Amint azt már az előbbieken megállapítottuk a rossz fókuszpont káoszba vezet.

A **közjóból** legfeljebb az 1., 2., és minimálisan a 3. valósul meg, tehát NEM optimális!

Sőt mint később kiderült ezek a pontok is megszűntek, mert a termelés a külföldinek nem kell, hiszen **csak piacra** van szüksége a másutt működő termeléséhez!

Eredmény a legalacsonyabb bér, amely fenntartja az elvárt piacot és lehetővé teszi a még fennmaradó értékek legalacsonyabb áron való megszerzését! Ennek legegyszerűbb módja a **fogyasztási eladósítás** (az állam rendszeresen túlköltekezik, az egyének megélhetésükhöz külföldi kölcsön vesznek fel, amelyet a fogyó gazdaság miatt nem tudnak visszafizetni: munkanélküliség, pénzértéktelenedés, stb.). A hitel visszafizetésére a maradék vagyon is rámegegy! **Eredmény Pareto-minimum, teljes gyarmatosítás!**

Minden bizonnyal vannak nyertesei is a folyamatnak az országon belül is: az egyén ambíciói nem a közös jót szolgálják! Adam Smith és a liberalizmus bukása, de csak a közös jóval szemben!!!

Összefoglalás.

Van-e összeesküvés? Van-e magyar ellenesség? Van-e zsidó kérdés? És még sorolhatnám!

De NINCS ilyen!

Csupán nem hozzáértő emberek vannak!

Csupán működik a kapitalizmus, amelyben a liberálisok minden virág virágozzék
Smithsonian-elmélete győzedelmeskedik.

Csupán a tömeghülyítés történelmileg is kiemelkedő technikája diadalmaskodik.

Csupán néhány ember extraprofitot is meghazudtoló többlethez jut.

Csupán a korona gyémántja, India sorsára jutunk és várhatjuk a magyar Gandhit!

Hát nem tragédia, hogy Neumann János szülőhazájában nem alkalmazzák eredményeit, uram bocsá' nem is tudják miben áll az?

Forogj Antall József, forogj amig tudsz, mert a földet is lemarják rólad!

Isten bocsássa meg bűneiket (mi ne)!

doki

(folytatásnak kellene következnie: kilábalás a Pareto-minimumból!)